

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra FØDT I JULI MAANED -

Citation: Aakjær, Jeppe: "Digte 1885-1908. - 1918", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 12. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-idm139725300961872/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

Og tusend Pugle sang fra Cedres Top,
og Duen kurrede i Rosens Ranke;
Guldflyesværme livede Luften op,
og Abel fletted Baand i Løvens Manke.

Og der var Livsens Lykke, hvor jeg saa,
og ingen Broder gav den anden Skrammer,
men Bien summede fra Straa til Straa,
og Tubalkain svang den tunge Hammer.

Jeg vaagnede og saa mod Himlen ud,
mod Vest og Nord og Øst stod Skovens Rammer;
alvorlig knejsed Grænen i sit Skrud,
og Bækken vandred nogen blandt dens Stammer.

Her er saa yndig i den svalde Dal
med sine Græner, sine Hytter lave;
selv uden Engle, uden Nattergal
er Randbøldalen ret en Edens Have.

2/4 1891.

FØDT I JULI MAANED —

SAA du er født i Juli Maaned,
da Himlen allerblidest blaener,
da Bølgen paa den danske Sø
gaar klukkende fra Ø til Ø, —
da Rug og Hvede Kjerne sætter,
og gule Blomster Marken spætter,
da Føl og Kalv paa Engen springer,
og Leens Blad paa Toften klænger,
da Sivet sig for Vinden krummer,
mens Tordenregn paa Taget trommer,
kort sagt: midt i den danske Sommer!

Nu er det først jeg rigtig fatter
din friske, lyse Barnelatter,
der altid mig om Sommer mindet:
saa har du Sommervej i Sindet!

Naar nu om Lidt du Dame bliver
og lange Skjorter indforskriver,
og „Magasin du Nord“ Korsettet
faar hvert et Træk af Barn udslettet,
og lagt dig i de samme Skruer
som andre kjæle Modeduer —
o, glem da ej for Selskabskjolen
hin Fødselsskjæk fra Julisolen.

Hjørlande 10/4 1891.

DET „LEVENDE“ ORD.

Af levende Menneskers
døde Tale
lærte jeg intet;
af døde Mænds
levende Værker
lærte jeg alt.
Leve de døde!

10/9 1891.

DU BLEGE KVINDE —

DU blege Kvinde med det blonde Haar,
som ud og ind i mine Tanker gaar
og skaber i mit Sind den søde Hygge,
du som jeg ej for Verdens Guld vil miste,
og som engang vil græde ved min Kiste, —
dig ønsker jeg af al min Sjæl: til Lykke!

De glider eet for eet, de Ungdomskaar,
Minutter, Dage, Uger gaar og gaar,
om lidt er du og jeg vel ogsaa gamle;
saa staar en Dag ved Dødens Port et Par,
krumbøjede, som stille hjælpes ad,
svagsynede, frem til en Grav at famle — — —